

הממשלה

מכתב

תצפית

4146 / יא 4

שם תיק: תזכירים לראש הממשלה

מזהה פנימי: **4146/4-א**

מזהה פריט: 0013y22

כתובת: 3-312-9-4-6

תאריך הדפסה: 30/08/2017

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים עירוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתחו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתחו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חסץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתיהו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צומים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרס	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתחו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים עירוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתחו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוטיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

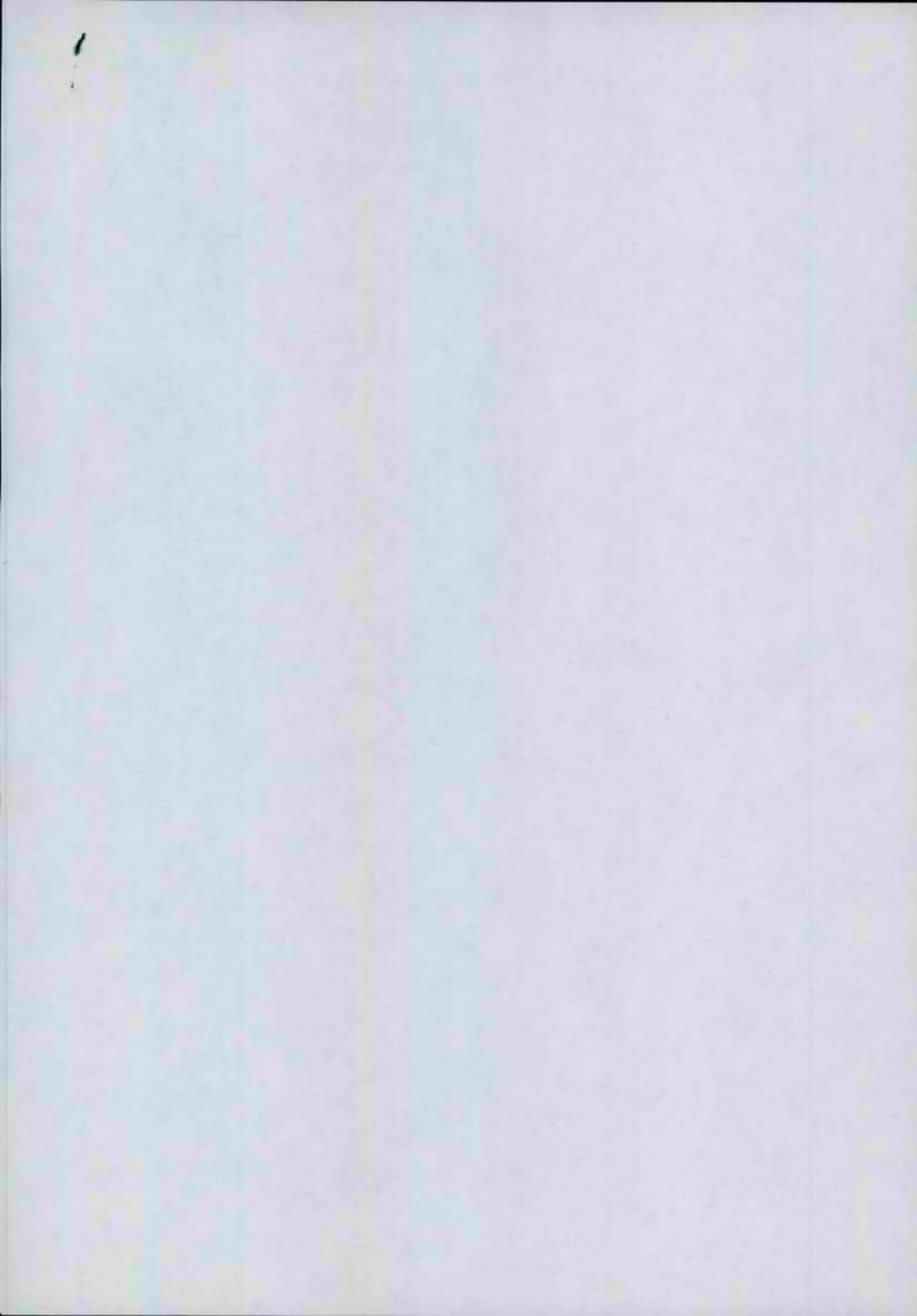
מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתחו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוטיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים עירוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרס	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתיהו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתיישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתיהו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתיהו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרס	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתיהו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - הושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוטיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

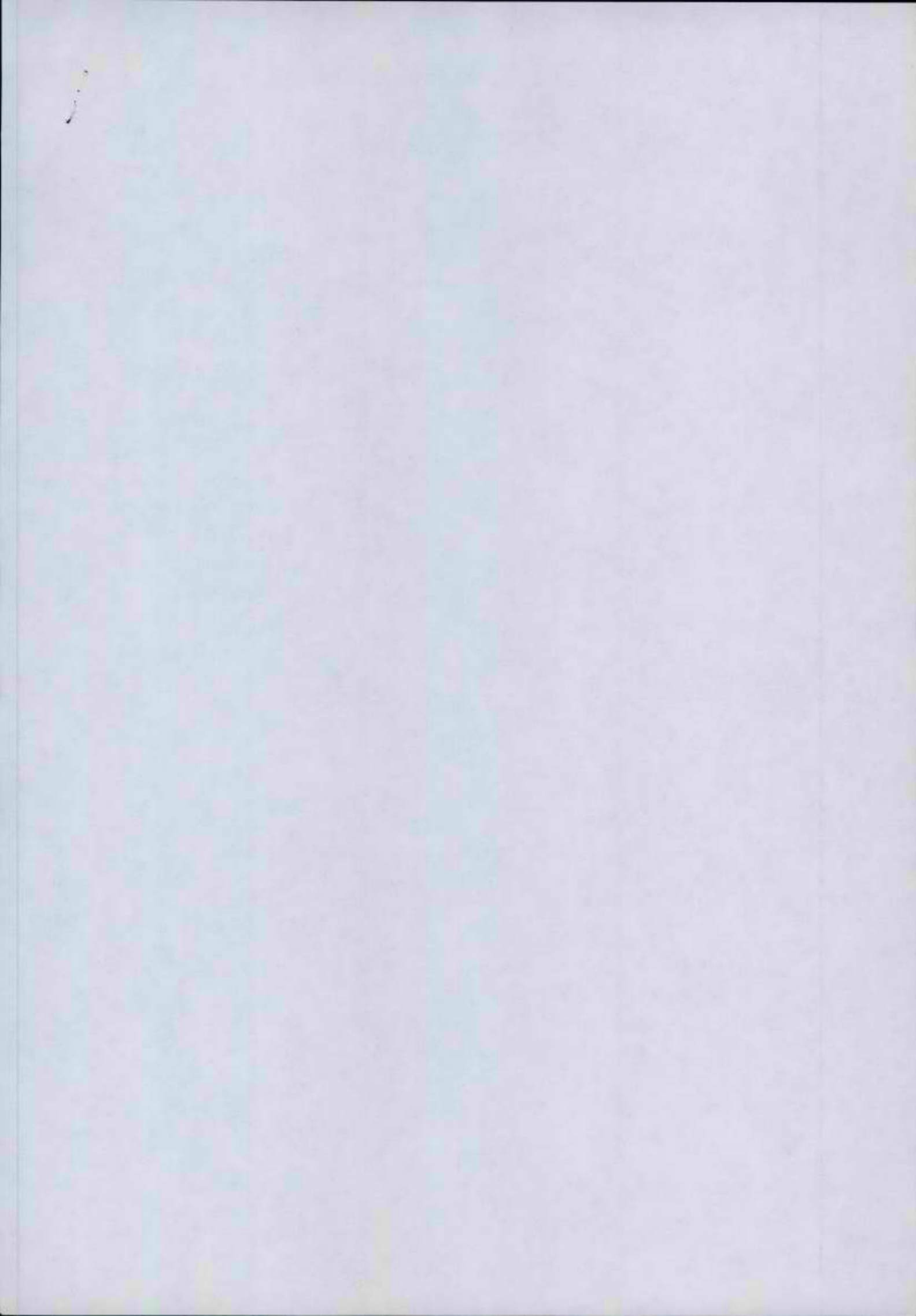
מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרס	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתיהו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים עירוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתיהו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

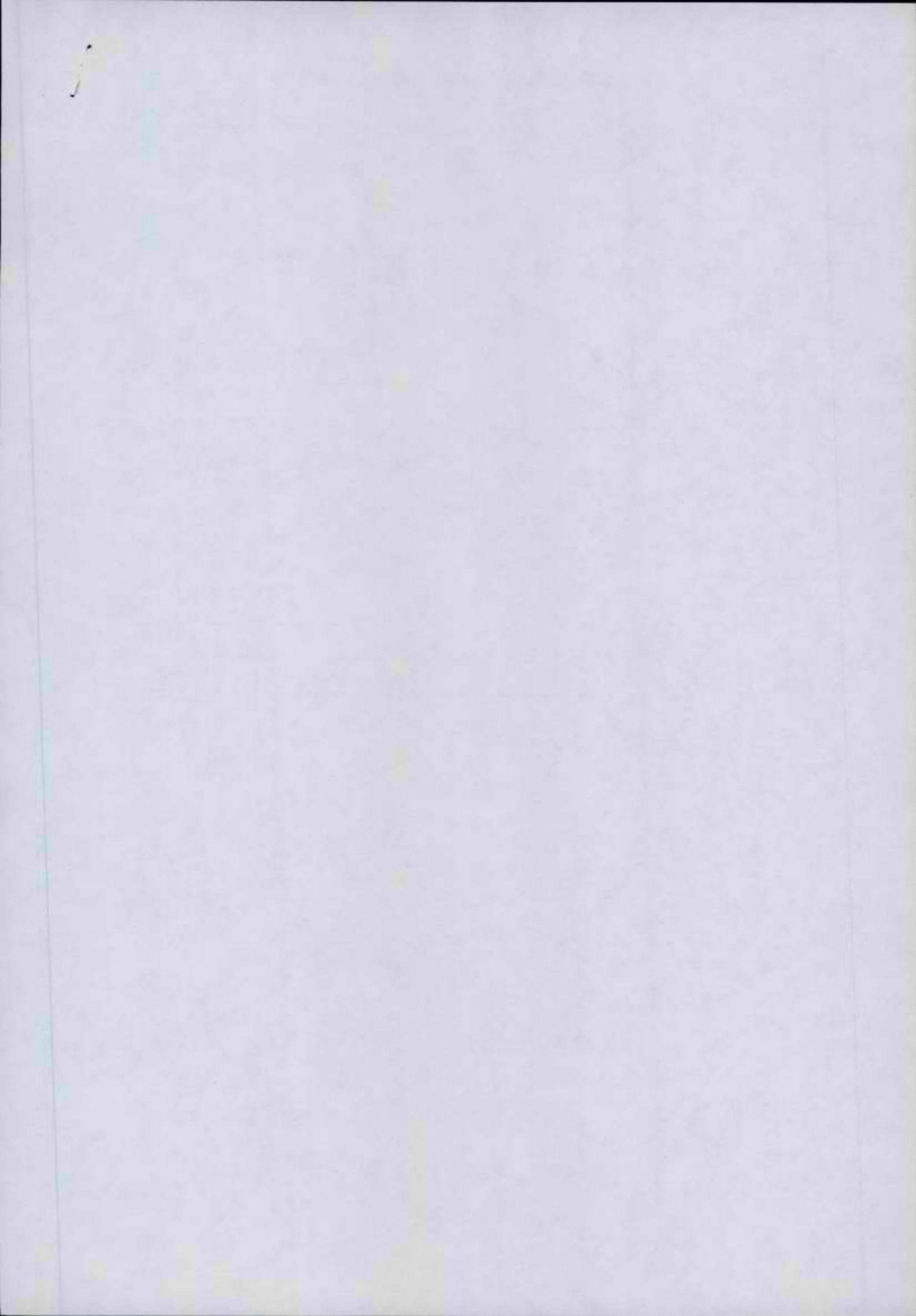

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתיהו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתיהו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים ערוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

תכניות בניה ביו"ש 1983-1987
ישובים עירוניים - תושבות על קרקע מדינה.

מס. סדורי	שם הישוב	אשור ועדת שרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	קרית ארבע	יש	850	כ-1000
.2	אלקנה	יש	220	500
.3	אפרת	יש	130	750
.4	מעלה אדומים	יש	1300	כ-5000
.5	גבעת זאב	יש	764	כ-800
.6	גבעת הרדאר	יש	-	700
.7	בית"ר	יש	-	3000
.8	תפוח	יש	30	600
.9	אריאל	יש	1150	4000
.10	קדומים	יש	280	2500
.11	עמנואל	יש	1400	5000
.12	אלון מורה	יש	160	כ-500
.13	יוסיפיה (נופים)	יש	200	1600
.14	קרני שומרון	יש	227	2000
.15	אלפי מנשה	יש	460	1000
.16	כפיר יוסף	-	-	400
.17	יועזר	יש	-	600
.18	ברוכין	יש	-	600
.19	דיר קלע	יש	-	1000
.20	בית אריה	יש	150	500
.21	עופרים (כולל)	יש	-	3000
.22	נעלה	יש	70	900
.23	מתיתיהו (מעורב)	יש	-	500
.24	שקד	יש	40	400
.25	אילנית	אין	-	400
.26	סינדיאן	אין	-	10,000
	סה"כ	-	7431	47,250

ישובים עירוניים-תושבות על קרקע פרטית

מס' סדורי	שם הישוב	אשור ועדת השרים להתישבות	בצוע בשטח	תכנון
.1	אבני חפץ	אין	-	800
.2	יערית	אין	-	400
.3	כרמים (מורחב)	אין	-	1000
.4	צופים	יש	-	400
.5	אורנית	יש	130	1000
.6	אלקנה ה'	אין	-	1000
.7	אלקנה ג'	יש	-	700
.8	שערי תקוה	יש	180	700
.9	אלקנה ד'	יש	-	1600
.10	חרט	אין	-	400
.11	רמת יונתן	אין	-	500
.12	גני אריאל	אין	-	700
.13	גני מודיעין	יש	-	350
.14	מתיתיהו ג'	יש	-	500
.15	רמת קדרון	יש	-	1000
.16	מצפה יהודה	אין	-	1000
.17	גבעת אהוד	יש	-	700
	סה"כ		310	12,750 יחידות דיור

סגן שר החקלאות

ח' באב תשמ"ג

18 ביולי 1983

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירה מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

הזמן העומד לרשותנו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע.

יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרת מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוס מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה.

בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מתייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודה המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשייה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלושה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
- ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי-אישי ע"י השקעה כספם ברכישה הקרקע.
- ג. לעודד טווחי קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואזורים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות והיוביות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.

עד כה לא ספלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

SECRET

1. THE SUBJECT.

During the past few years there has been a steady increase in the number of persons who have been arrested for the purpose of espionage.

- 1. The first group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage.
- 2. The second group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage.
- 3. The third group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage.

The first group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The second group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The third group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage.

The first group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The second group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The third group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage.

2. THE SUBJECT.

The first group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The second group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The third group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage.

The first group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The second group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The third group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage.

The first group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The second group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The third group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage.

The first group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The second group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage. The third group consists of persons who are arrested for the purpose of espionage.

סגן שר החקלאות

- 2 -

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית מעולה שלנו, מתכננים להקים 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 הוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משקד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקיבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" ישבדאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים הן כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שבחכנון להקמה נמצאים 13 ישובים.

אין לנו זכות עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית שטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרהיבה לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים.

לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בשלו את קנייתם. אם הם וחלילה חתגשו המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים

SECRET

CONFIDENTIAL

[The following text is extremely faint and largely illegible. It appears to be a multi-paragraph document, possibly a report or memorandum, with several paragraphs of text. Some words and phrases are barely discernible, but the overall content is unreadable due to the quality of the scan.]

לגל נוסף של בסוליס, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית חכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתיישובות ביו"ש, והתוצאות מי ישוריינו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתיישובות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדת השרים להתיישובות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיוש הפרסונלי בתפקיד של היו"ר ועדת השרים להתיישובות בראש בוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונפציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.
- אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתיישובות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה הוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב וצרכים בצועיים מידיים.

the crop is... [faint text]

the crop is... [faint text]

- 1. ... [faint text]
- 2. ... [faint text]
- 3. ... [faint text]
- 4. ... [faint text]

סגן שר החקלאות

ת' באב תשמ"ג

18 בדולג 1983

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירה מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה. כחוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש וחבל עזה בשלב זה. הזמן העומד לרשותנו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע. יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרה מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבנייה הממשלתיות ול משרד הסכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*. במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוס מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה. בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי חייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש. נקודה המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשייה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלושה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
- ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יכנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי-אישי ע"י השקעת כספים ברכישת הקרקע.
- ג. לעודד סוחר קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואחרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוניות לשני המרכיבים הראשוניים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית. עד כה לא ספגנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

סגן שר החקלאות

- 2 -

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מהן סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אשמה פרטית שלהם. עפ"י תכניה פעולה שלנו, מתכננים להקים כ- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביהך". ואמנם, לפני המסבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם החתייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 הוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. התהליך זה שקיבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבזדאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערינו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים הן כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון.

הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שבחכנון להקמת נמצאים ג- 13 ישובים.

אין לנו דמיון עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית טשטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקה לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים. לפי עניינה דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם הם וחלילה התגשם המדיניות שכוונחה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים

לגל נוסף של בטוליט, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתיישובות ביו"ש, והתוצאה מי ישריינו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתיישובות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלה ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדה השרים להתיישובות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ש של הועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיזון הפרסונלי בתפקיד של היו"ש ועדה השרים להתיישובות כראש בוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונפציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.
- אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתיישובות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחה ואמינה הוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב וצרכים בצועיים מידיים.

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם פמוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירה מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

הזמן העומד לרשותנו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע.

יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרה מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה.

בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, ג.רסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודת המוצא להשגת מטרה אלו היתה לשלב בעשייה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלושה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
- ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי-אישי ע"י השקעה כספם ברכישת הקרקע.
- ג. לעודד טווחי קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואחרים שאין בדעה המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה חוצאות מרשימות וחיוניות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.

עד כה לא ספלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן הקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

סגן שר החקלאות

- 2 -

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית מעולה שלנו, מתכננים להקים 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 הוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקיבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שכודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שכתכנון להקמה נמצאים 13 ישובים.

אין לנו זכות עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו כוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית שטטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקה לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים. לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בסלר את קנייתם. אם חס וחלילה תתגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים

לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו סמון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאה מי ישריינו?

ג. הפחרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים מממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.

2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.

3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה

הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיגוף הפרסונלי בהפקיד של היו"ר ועדת

השרים להתישבות בראש כוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונפציית הצמצום אינה מקובלת עליו לתלוטין.

אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה חוץ כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שר החקלאות

כ"ד בתמוז התשמ"ג
5 ביולי 1983
תאריך

תזכיר

א. רקע פוליטי

הבטחת שלמות אי"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות בינ"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה. כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש ובמעורבות האישית של הצבור. הזמן העומד לרשותנו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע. יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי

עם כניסתנו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרה מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הצינונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה. בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודת המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשיה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלשה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסוטאגורסיבי.
- ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי- אישי ע"י השקעת כספים ברכישת הקרקע.
- ג. לעודד טוהרי קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואתרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוביות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.

עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83

וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך טיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים כ- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך".

ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 שהוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה.

תהליך זה שקבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים, תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון.

הרוחק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שבתכנון להקמה נמצאים כ- 13 ישובים.

אין לנו וכוח עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם - במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים.

מבחינה מדינית טשטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקת לכת.

פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים.

לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה תתגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישורינו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה - ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.

2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.

3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל.

לפיכך יש חשיבות גדולה באיחוש הפרסונלי בתפקיד של יו"ר ועדת השרים להתישבות.

בראש הוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק

הראשון של מסמך זה, וקונספציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.

אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה

תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב והרחוק לצרכים בצועיים מידיים.

סגן שר החקלאות

כ"ד בתמוז התשמ"ג
5 ביולי 1983
תאריך

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות איי עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרות זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה. כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש ובמעורבות האישית של הצבור. הזמן העומד לרשותנו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע. יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

- עם כניסתנו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרת מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציננית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.
- במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי, התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה. בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנה 2-1991. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.
- נקודה המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשיה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלשה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:
- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסוטאגורסיבי.
 - ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי- אישי ע"י השקעה כספם ברכישת הקרקע.
 - ג. לעודד סוחר קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואתרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוביות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.
- עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83
וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אוביקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים כ- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם. במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 שהוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים, תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שבתכנון להקמה נמצאים כ- 13 ישובים.

אין לנו וכוח עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באחרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם - במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית טשטוש הקו הירוק היא בעלה משמעות מרחיקת לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים. לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה תתגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישריבו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה - ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיוש הפרסונלי בתפקיד של יו"ר ועדת השרים להתישבות. בראש הוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונספציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין. אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב והרחוק וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שר החקלאות

כ"ד בתמוז התשמ"ג
5 ביולי 1983
תאריך

תזכיר

א. רקע פוליטי

הבטחת שלמות איי עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה. כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש ובמעורבות האישית של הצבור. הזמן העומד לרשותנו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע. יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי

עם כניסתנו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרת מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*. במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי, התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה. בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודת המוצא להשגת מטרות אלו היתה לשלב בעשיה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלשה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסוםאגרסיבי.
 - ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי- אישי ע"י השקעת כספם ברכישת הקרקע.
 - ג. לעודד סוחר קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואתרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוביות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.
- עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83
וכן חקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נוהנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים כ- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוצאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך".

ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נוהנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 שהוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה.

תהליך זה שקבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבניה ע"י יזמים פרטיים, תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון.

הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שבתכנון להקמה נמצאים כ- 13 ישובים.

אין לנו וכוח עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם - במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים.

מבחינה מדינית טשטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקת לכת.

פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים.

לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתעניבות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה תתגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים,

יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישריננו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה - ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים או ממשל יאושרו ויוקמו.

2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.

3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיחוש הפרסונלי בתפקיד של יו"ר ועדת השרים להתישבות.

בראש הוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונספציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.

אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב והרחוק וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שר החקלאות

כ"ד בתמוז התשמ"ג
5 ביולי 1983
תאריך

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרות זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתיישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה. כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתיישבות ביו"ש ובמעורבות האישית של הצבור. הזמן העומד לרשותינו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע. יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתנו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרת מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי, התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה. בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודת המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשיה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלשה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
- ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתיישבות ביו"ש, קשר כלכלי- אישי ע"י השקעת כספים ברכישת הקרקע.
- ג. לעודד סוחר קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואתרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוניות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.

עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83
וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אוביקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים כ- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוצאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך".

ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 שהוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מהיישבים יהודים ביו"ש ובעזה.

תהליך זה שקבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבניה ע"י יזמים פרטיים, תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון.

הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שבתכנון להקמה נמצאים כ- 13 ישובים.

אין לנו וכוח עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם- במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים.

מבחינה מדינית טשטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקת לכת.

פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים.

לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה תתגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים,

יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישריננו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה - ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.

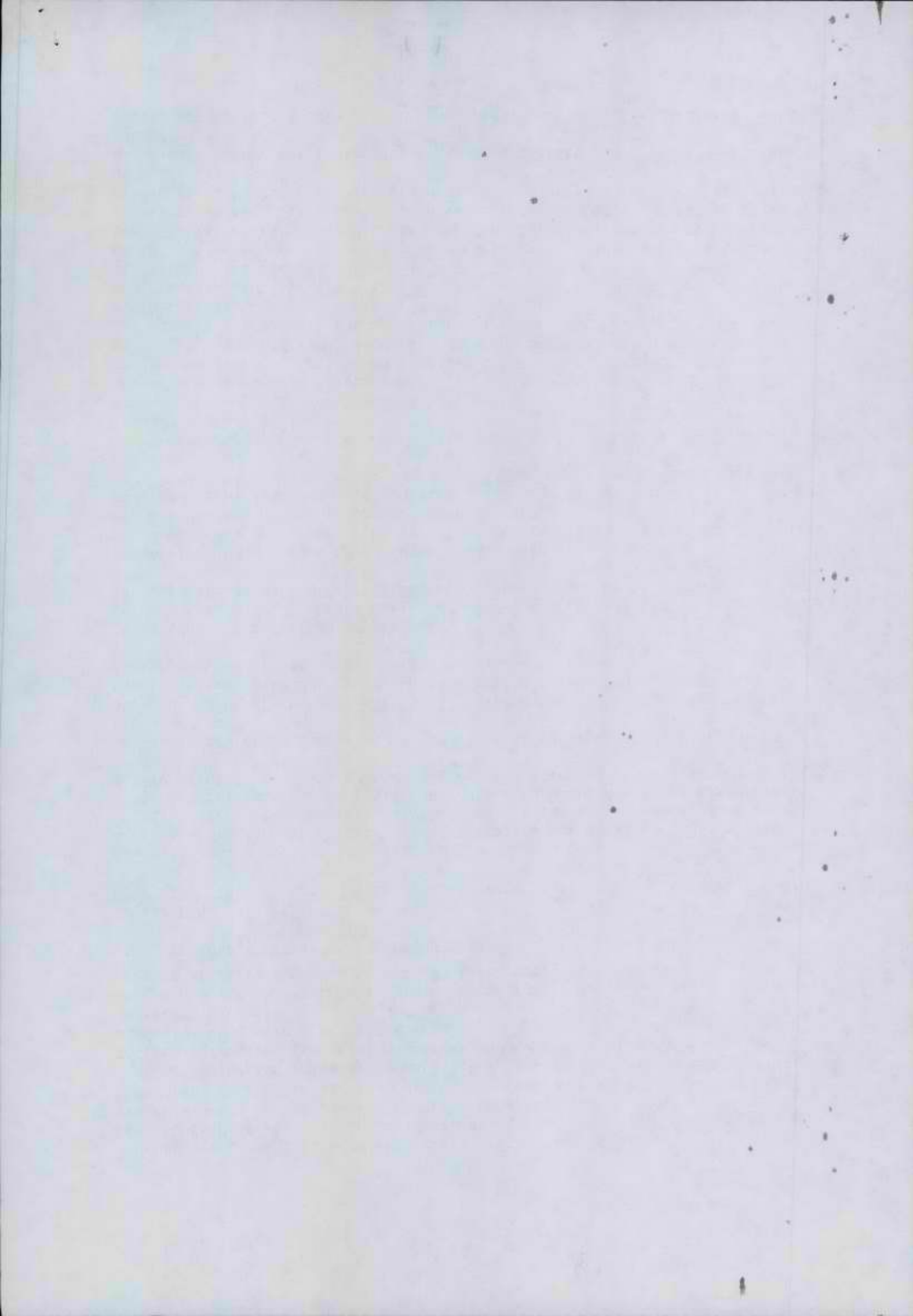
2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.

3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיוש הפרסונלי בתפקיד של יו"ר ועדת השרים להתישבות.

בראש הוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק

הראשון של מסמך זה, וקונספציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.

אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב והרחוק וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שר החקלאות

כ"ד בתמוז התשמ"ג
5 ביולי 1983 תאריך

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחה שלמות אי"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם תמוש מטרה זו עלינו לפעול ב-3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה. כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש ובמעורבות האישית של הצבור. הזמן העומד לרשותנו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע. יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתנו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרת מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב-100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי, התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה. בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 2-1991. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודת המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשיה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלשה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסוםאגרסיבי.
- ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי- אישי ע"י השקעת כספים ברכישת הקרקע.
- ג. לעודד סוחר קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואתרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוניות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.

עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים כ- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 שהוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים, תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שבתכנון להקמה נמצאים כ- 13 ישובים.

אין לנו וכוח עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם - במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית טשטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקת לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים. לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה תתגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישריננו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה - ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיחוש הפרסונלי בתפקיד של יו"ר ועדת השרים להתישבות. בראש הוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונצפציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין. אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב והרחוק וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שר החקלאות

כ"ד בתמוז התשמ"ג
5 ביולי 1983
תאריך

תזכיר

א. רקע פוליטי

הבטחת שלמות אי"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם תמוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה. כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש ובמעורבות האישית של הצבור. הזמן העומד לרשותנו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע. יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי

עם כניסתנו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרת מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי, התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה. בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודת המוצא להשגת מטרות אלו היתה לשלב בעשיה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלשה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
- ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי- אישי ע"י השקעה כספם ברכישת הקרקע.
- ג. לעודד סוחר קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואתרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוביות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.

עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עמון "הארץ" מתאריך 23.6.83
וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם, עפ"י תכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים כ- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 שהוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבניה ע"י יזמים פרטיים, תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שבתכנון להקמה נמצאים כ- 13 ישובים.

אין לנו וכוח עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם - במזרח השומרון.

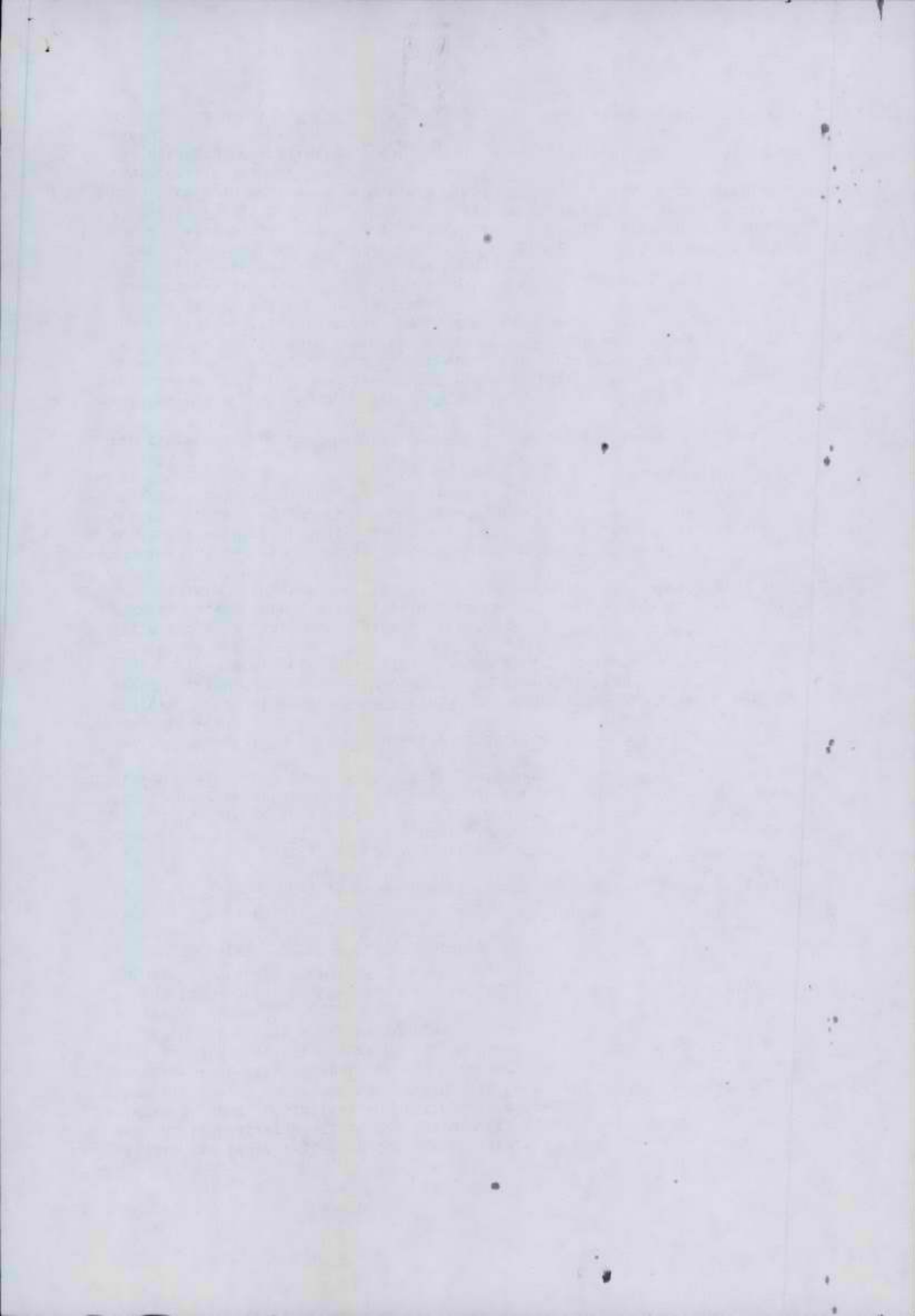
מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית טשטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקת לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים. לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה תתגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופניננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישריננו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

- המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:
1. ראש הממשלה - ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומונם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיחוש הפרסונלי בחפקיד של יו"ר ועדת השרים להתישבות. בראש הוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונספציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין. אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב והרחוק וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שר החקלאות

כ"ד בתמוז התשמ"ג
5 ביולי 1983 תאריך

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות אי"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה. כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש ובמעורבות האישית של הצבור. הזמן העומד לרשותנו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע. יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתנו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרת מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

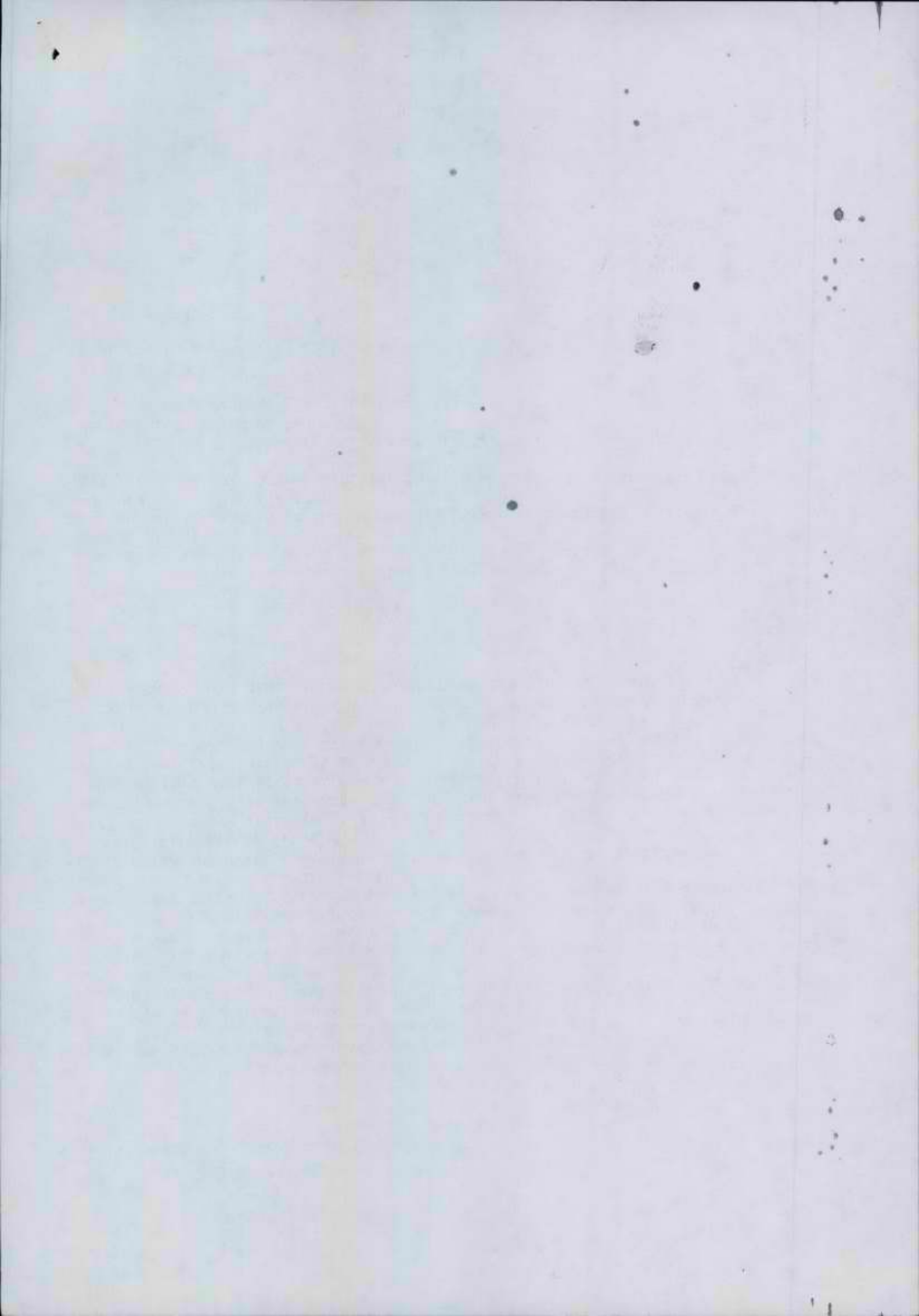
במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי, התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה. בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 2-1991. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודת המוצא להשגת מטרות אלו היתה לשלב בעשיה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלשה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
- ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי- אישי ע"י השקעת כספם ברכישת הקרקע.
- ג. לעודד סוחר קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואתרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוניות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.

עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אוביקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים כ- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוצאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 שהוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבניה ע"י יזמים פרטיים, תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שבתכנון להקמה נמצאים כ- 13 ישובים.

אין לנו וכוח עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים. עבורם והם אינם רוצים בהם - במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית טשטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקת לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים. לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה תתגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישריבו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה - ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיחוד הפרסונלי בתפקיד של יו"ר ועדת השרים להתישבות. בראש הוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונספציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין. אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב והרחוק וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שר החקלאות

כ"ד בתמוז התשמ"ג
5 ביולי 1983
תאריך

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות אי"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה. כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש ובמעורבות האישית של הצבור. הזמן העומד לרשותינו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע. יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתנו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרת מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה. בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 2-1991. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

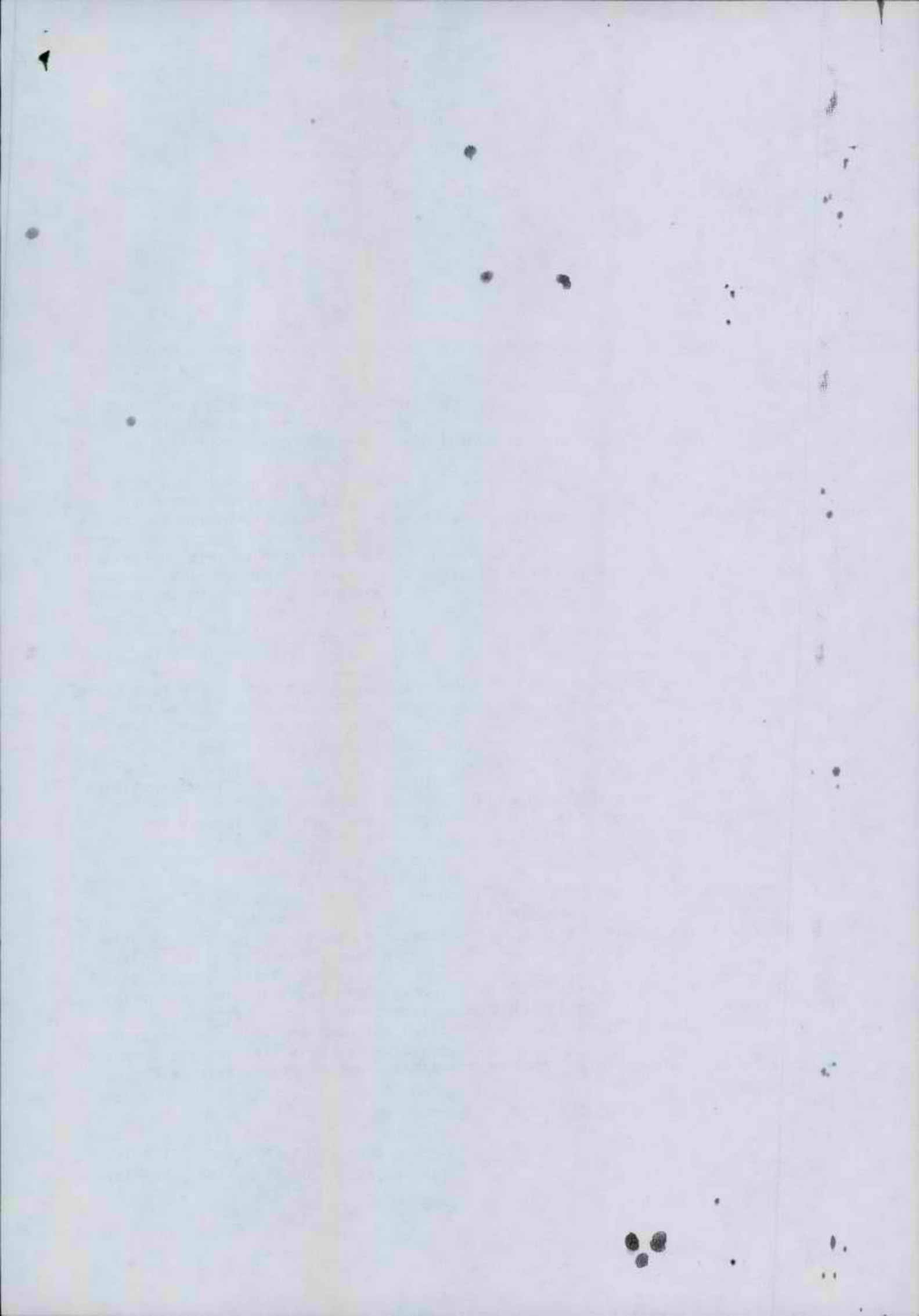
נקודת המוצא להשגת מטרות אלו היתה לשלב בעשיה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלשה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסוטאגרסיבי.
- ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי- אישי ע"י השקעת כספם ברכישת הקרקע.
- ג. לעודד סוחרי קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואתרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחובבות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.

עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עמון "הארץ" מתאריך 23.6.83

וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש. היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים כ- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוצאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם. במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש. יחד עם אותם 13,000 שהוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים, מוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שבתכנון להקמה נמצאים כ- 13 ישובים.

אין לנו וכוח עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם - במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית טשטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקת לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים. לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה תתגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישורינו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

- המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:
1. ראש הממשלה - ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיחוש הפרסונלי בתפקיד של יו"ר ועדת השרים להתישבות. בראש הוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונצפציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין. אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה מן כדאי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב והרחוק וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שד החקלאות

ח' באב תשמ"ג

18 ביולי 1983

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירה מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

הזמן העומד לרשותינו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע.

יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרה מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

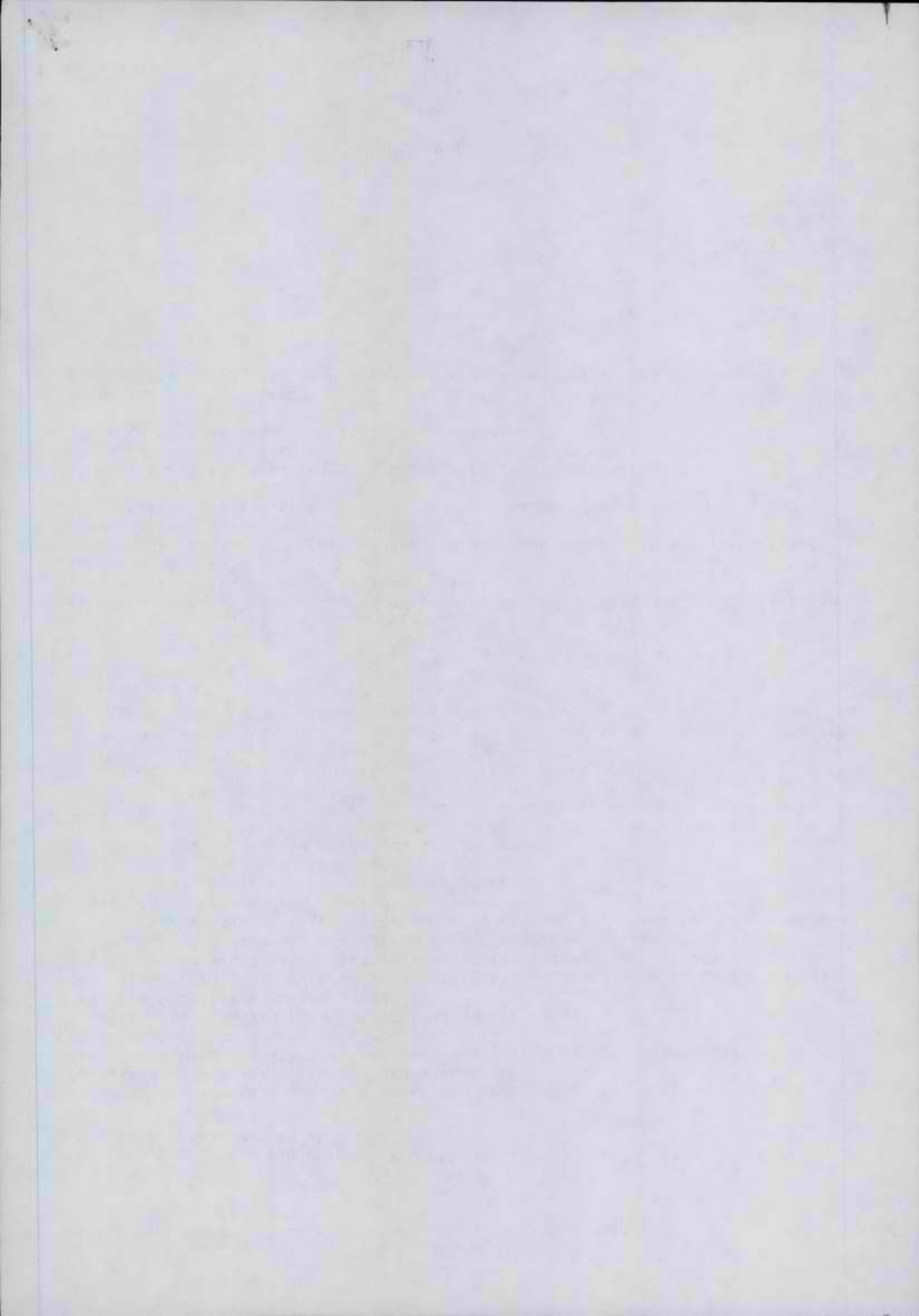
במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה.

בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודת המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשייה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלושה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
 - ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי-אישי ע"י השקעה כספם ברכישת הקרקע.
 - ג. לעודד סוחר קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואחרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה חוצאות מרשימות וחיוניות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.
- עד כה לא ספלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

סגן שר החקלאות

- 2 -

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מהוץ סיבות אוביקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נוחנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית מעולה שלנו, מתכננים להקים 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 הוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקיבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" ישרודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערינו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על התהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שכתכנון להקמה נמצאים 13 ישובים.

אין לנו זכות עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החכרתי במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באחרים שאנו כוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית טשטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקה לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים.

לפי עניות דעתינו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מהוץ 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם הם וחלילה תתגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים

לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאה מי ישורינו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בספול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלה ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדה השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש התישבות גדולה באיוש הפרסונלי בתפקיד של היו"ר ועדה השרים להתישבות בראש בוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונספציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.
- אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את התישבות בצורה בוטחת ואמינה הוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שד החקלאות

ח' באב תשמ"ג

18 ביולי 1983

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרות זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

הזמן העומד לרשותינו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע.

יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרת מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף חושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה.

בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודת המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשייה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלושה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרטיבי.
- ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי-אישי ע"י השקעה כספם ברכישת הקרקע.

ג. לעודד סוחרים קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואחרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות ותוביות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.

עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן הקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

סגן שר החקלאות

- 2 -

היזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אוביקטיביות איננה יכולה לעשות.
ע"י היזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.
היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקת לבניה עצמית בשיטת "כנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.
במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.
יחד עם אותם 13,000 הוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתושבים יהודים ביו"ש ובעזה. התהליך זה שקיבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" ישרודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערינו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על התהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון.
הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שכתכנון להקמה נמצאים 13 ישובים.

אין לנו זכות עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתושבים להתיישב באחרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים.
מבחינה מדינית שטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקה לכת.
פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים.
לפי עניות דעתינו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם הם וחלילה התגשם המדיניות שכוונחה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באוחס ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים

לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שחשקו ממון רב כדי להניח חשתיח חכנונית ופיננסיה בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישורינו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיוש הפרסונלי בחפקיד של היו"ר ועדת השרים להתישבות בראש בוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונספציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.
- אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב וצרכים בצועיים מידיים.

שגן שד החקלאות

ח' באב תשמ"ג

18 ביולי 1983

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. כהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירה מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

הזמן העומד לרשותנו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע.

יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית כתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרה מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוס מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה.

בהתאם לנחונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודה המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשייה ביו"ש את היוזמה הפרטית. כשלושה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
 - ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי-אישי ע"י השקעה כספם ברכישת הקרקע.
 - ג. לעודד סוחר קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואחרים שאין בדעה המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וזיכיות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.
- עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נוחנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילוח ביו"ש.

היזמים הפרטיים הונים על אומה פרטית שלהם. עפ"י תכנית מעולה שלנו, מתכננים להקים ₪- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם כונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 הוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקיבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" ישובדאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים הן כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שכתבנון להקמה נמצאים 13 ישובים.

אין לנו זכות עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באחרים שאנו כוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית שטטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקה לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים. לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתעניינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה התגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים

לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דגן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להנחית השתיית הכנונית ופיננסיה בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרם למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישריינו?

ג. הפחרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלה ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש התישבות גדולה באיוש הפרסונלי בחפקיד של היו"ר ועדת השרים להתישבות בראש כוועדה הייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונפציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.
- אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שד החקלאות

ה' באב תשמ"ג

18 ביולי 1983

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחה שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרות זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהתלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודיה מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

הזמן העומד לרשותינו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע.

יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרת מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הכניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, כהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה.

בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודה המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשייה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלושה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
 - ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי-אישי ע"י השקעה כספם ברכישת הקרקע.
 - ג. לעודד סוחר קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואזורים שאין בדעה המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוניות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.
- עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

סגן שר החקלאות

- 2 -

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הכונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "כנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נסכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 הוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה.

תהליך זה שקיבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" ישרודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערינו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על התהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שכתכנון להקמה נמצאים 13 ישובים.

אין לנו זכות עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית שטטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקה לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים.

לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם הם וחלילה התגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו להלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים

לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית חכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישרינו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים מממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בסכול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלה ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדה השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש התישבות גדולה באיזון הפרסונלי בחפקיד של היו"ר ועדה השרים להתישבות בראש כוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה כחלק הראשון של מסמך זה, וקונפציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.
- אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את התישבות בצורה בוטחת ואמינה תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שר החקלאות

ח' באב תשמ"ג

18 ביולי 1983

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בתחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

הזמן העומד לרשותינו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע.

יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרה מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. החגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה.

בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודה המוצא להשגת מטרה אלו היתה לשלב בעשייה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלושה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
 - ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי-אישי ע"י השקעה כספם ברכישת הקרקע.
 - ג. לעודד סוחרים קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואתרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוכיות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.
- עד כה לא ספלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן חקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

הירוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י הירוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י תכנית מעולה שלנו, מתכננים להקים 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ-9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקה לבניה עצמית בשיטת "בנה ביחך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נזתנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 הוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתושבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקיבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שכודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערינו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על התהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שכתכנון להקמה נמצאים 13 ישובים.

אין לנו דמיון עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתושבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית טשטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקה לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת כחים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים. לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה תחגש המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים

לגל נוסף של כסולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו מסוץ רב כדי להניח השתייה הכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישורינו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בטפול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלה ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש השיבות גדולה באיוש הפרסונלי בתפקיד של היו"ר ועדת השרים להתישבות בראש בוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונפציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.
- אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את השיבות בצורה בוטחת ואמינה תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב וצרכים בצועיים מידיים.

עגן שר החקלאות

ח' באב תשמ"ג

18 ביולי 1983

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחה שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 חומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודיה מסיבית.
3. ביצירת מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

הזמן העומד לרשותינו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע.

יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרה מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוס מביאה חוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה.

בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודה המוצא להשגת מטרה אלו היחה לשלב בעשייה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלושה ערוצים אמורה היחה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
 - ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "כנה ביתר" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלוטין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יכנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי-אישי ע"י השקעה כספם ברכישת הקרקע.
 - ג. לעודד סוחר קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואחרים שאין בדעה המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה הוצאות מרשימות וחיוניות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בכניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.
- עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן תקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נוחנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י חכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים כ- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקה לבניה עצמית בשיטת "בנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נזחנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 הוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקיבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערנו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על התהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים חוץ כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שכתבנון להקמה נמצאים כ- 13 ישובים.

אין לנו זכות עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית שטטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקה לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים. לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם הם וחלילה התגשם המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים

לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו מסון רב כדי להניח תשתיה תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאה מי ישרינו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

- המוסדות או הגורמים מממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:
1. ראש הממשלה ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בספול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדת השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיזוש הפרסונלי בתפקיד של היו"ר ועדת השרים להתישבות בראש בוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונספציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.
- אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה חוץ כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב וצרכים בצועיים מידיים.

עגן שד החקלאות

ח' באב תשמ"ג

18 ביולי 1983

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחה שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 תחומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירה מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

כתוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני התחומים האחרים בהתישבות ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

הזמן העומד לרשותינו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע.

יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בתקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרת מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף תושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה.

בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירה קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודת המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשייה ביו"ש את הירוזמה הפרטית. בשלושה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
 - ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי-אישי ע"י השקעה כספם ברכישת הקרקע.
 - ג. לעודד סוחרים קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל כהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואחרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוביות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עתידית.
- עד כה לא ספלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן חקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

סגן שר החקלאות

- 2 -

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אוביקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י הכנית מעולה שלנו, מתכננים להקים 9-12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ-4,000 יחידות, את שאר כ-9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקה לבניה עצמית בשיטת "כנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ-8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ-10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל-40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 הוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משרד השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל-80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקיבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצערינו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשוניים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על התהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שבתכנון להקמה נמצאים 13 ישובים.

אין לנו וכוח עם משרד השכון בדבר הכוונה להתיישב מזרחה מן השומרון, אולם כמציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתיישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית שטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקה לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים.

לפי עניות דעתינו גם להקטנת ההתענינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ-3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה תחגש המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים

לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דנן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח תשתית תכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאות מי ישורינו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים הממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בספול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלה ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדה השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הוועדה הנ"ל לפיכך יש השיבות גדולה באיזש הפרסונלי בתפקיד של היו"ר ועדה השרים להתישבות בראש בוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונספציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.
- אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה תוך כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוך וצרכים בצועיים מידיים.

סגן שר החקלאות

ח' באב תשמ"ג

18 ביולי 1983

תזכיר

א. רקע פוליטי.

הבטחת שלמות א"י עד גבול הירדן היא מטרתה של ממשלת ישראל. לשם ממוש מטרה זו עלינו לפעול ב- 3 חומים:

1. בהחלת החוק הישראלי על יהודה שומרון ועזה.
2. בהתישבות יהודית מסיבית.
3. ביצירה מעורבות אישית על בסיס רעיוני וכלכלי בפעילות ביו"ש ועזה.

כשל אלוצים פוליטיים, בעקר בינלאומיים ופנים ארציים, ממשלת ישראל אינה יכולה להחיל את החוק ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

כחוצאה מכך אנו חייבים להגביר את הפעילות בשני החומים האחרים בהתישבות ביו"ש וחבל עזה בשלב זה.

הזמן העומד לרשותינו אינו בלתי מוגבל, ומאידך גם אינו ידוע.

יש להניח שהפעילות שלנו ביו"ש לא תתקל בהתנגדות בינלאומית מסיבית בחקופת הבחירות לנשיאות בארה"ב דהיינו עד ינואר 1985.

ב. רקע עובדתי.

עם כניסתו לתפקיד במשרד החקלאות, קבענו מטרה מינימום, של אכלוס יו"ש וחבל עזה ב- 100 אלף חושבים יהודיים, לפחות תכניות הבניה הממשלתיות של משרד השכון וההסתדרות הציונית גם יחד, הצביעו על הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה*.

במאי 1981, בהתאם לרשום של הממשל הצבאי. התגוררו ביו"ש 15,400 יהודים, הקמת 2,000 יחידות דיור בשנה ואכלוסם מביאה תוספת של 8,000 תושבים יהודים ליו"ש בכל שנה.

בהתאם לנתונים הללו אכלוס של 100 אלף יהודים ביו"ש צריך היה להמשך עוד 10 שנים עד שנת 1991-2. המדיניות אשר נקבעה במשרד החקלאות, גרסה שיש לזרז תהליך זה הן מבחינת האכלוס והן מבחינת יצירת קשר אישי - כלכלי מחייב, בין מספר ניכר של אזרחי ישראל היהודים ובין הפעילות ביו"ש.

נקודת המוצא להשגת מטרת אלו היתה לשלב בעשייה ביו"ש את היוזמה הפרטית. בשלושה ערוצים אמורה היתה מדיניות זו להתבצע:

- א. ע"י בניה מסיבית של קבלנים ומכירת הדירות ליהודים בא"י באמצעות פרסום אגרסיבי.
 - ב. במכירת חלקות קרקע מתאימות לתכנית "בנה ביתך" והקמת ישובים על בסיס זה, לחלופין, אותם אזרחי ישראל שאין ביכולתם לבנות את ביתם מיד יבנו מגוריהם ביו"ש בשלב מאוחר יותר, אולם בינתיים יהיו קשורים לנושא של ההתישבות ביו"ש, קשר כלכלי-אישי ע"י השקעה כספם ברכישת הקרקע.
 - ג. לעודד סוחרים קרקעות למכור חלקות אדמה לאזרחי ישראל בהשקעה לטווח ארוך וזאת במקומות ואחרים שאין בדעת המדינה להקים ישובים בזמן הקרוב. מדיניות זו הביאה תוצאות מרשימות וחיוביות לשני המרכיבים הראשונים המוזכרים לעיל, דהיינו בבניה ע"י יזמים פרטיים ובעיקר במכירת חלקות קרקע ובניה עמידית.
- עד כה לא טפלנו במרכיב השלישי - מכירת קרקעות להשקעה לטווח ארוך.

* ראה עתון "הארץ" מתאריך 23.6.83 וכן חקציב המדינה לשנים 1982-3, 1983-4.

היוזמה הפרטית באה, להשלים את מה שהמדינה מתוך סיבות אובייקטיביות איננה יכולה לעשות.

ע"י היוזמה הפרטית אנו נותנים פתרון לבעיה של מעורבות אישית וכלכלית של הצבור הרחב לפעילות ביו"ש.

היזמים הפרטיים הבונים על אדמה פרטית שלהם. עפ"י הכנית פעולה שלנו, מתכננים להקים כ- 12,850 יחידות דיור ביו"ש. מזה הם בונים בעצמם כ- 4,000 יחידות, את שאר כ- 9,000 יחידות הוציאו למכירה לצבור - כחלקות לבניה עצמית בשיטת "כנה ביתך". ואמנם, לפני המשבר שבו אנו מצויים כיום נמכרו לצבור כ- 8,500 מגרשים לבניה, ועוד 1,000 בתים אותם התחייבו לבנות היזמים בעצמם.

במשך השנתיים האחרונות היו מעורבות בתהליך זה של בניה ביו"ש כ- 10,000 משפחות אשר היו נותנות פתרון ל- 40,000 נפש.

יחד עם אותם 13,000 הוקמו ע"י ההסתדרות הציונית, משך השכון וקבלנים פרטיים (בסיוע משרד השכון), היה לנו פתרון ל- 80,000 מתיישבים יהודים ביו"ש ובעזה. תהליך זה שקיבל תנופה ותאוצה רבה נעצר בימים אלו. והדבר נבע מפרסומים שונים ומגמתיים הן של "אמצעי תקשורת" שבוודאי אינם מעוניינים בהתישבות מסיבית ביו"ש, ולצרינו הרב של משרד המשפטים ומשרד השכון.

כבר בינואר 1983 הופיעו פרסומים ראשונים של משרד השכון שעלולים היו לעצור את התהליך.

במאי 1983 החלו אמצעי התקשורת בהסתערות כללית על תהליך הבנייה ע"י יזמים פרטיים תוך כדי הסתמכות על הצהרות של משרד המשפטים והשכון. הרחיק לכת משרד השכון שהצהיר כי לא יעודד הקמת ישובים נוספים במערב השומרון, וכי בעתיד יוקמו רק 5 ישובים בעוד שכתבנון להקמה נמצאים כ- 13 ישובים.

אין לנו זכות עם משרד השכון בדבר הכוונה להתישב מזרחה מן השומרון, אולם במציאות החברתית במדינת ישראל, איננו יכולים לאלץ מתיישבים להתישב באתרים שאנו בוחרים עבורם והם אינם רוצים בהם במזרח השומרון.

מבחינה פוליטית אין כל משמעות לעובדה איפה יתיישבו אנשים. מבחינה מדינית שטטוש הקו הירוק היא בעלת משמעות מרחיקה לכת. פרסומים אלה הביאו למצב של קפאון מוחלט ברכישת בתים ומגרשים לבניה עצמית אצל יזמים פרטיים. לפי עניות דעתנו גם להקטנת ההתעניינות של הצבור בהתישבות ביו"ש.

מדאיגה העובדה, שכ- 3,500 משפחות מתוך 8,000 הקונים בטלו את קנייתם. אם חס וחלילה תחגש המדיניות שכוונתה לא לעודד הקמת ישובים במערב השומרון - ע"י יזמים פרטיים, יבוטלו לחלוטין קניות המגרשים באותם ישובים שלא יאושרו, ואנו נהיה עדים

לגל נוסף של בטולים, ובמקרה דכן, כנראה, נהיה עדים לפשיטת רגל של יזמים שהשקיעו ממון רב כדי להניח השתיח חכנונית ופיננסית בישובים אלה.

משבר אמון נוסף עם היזמים הפרטיים יגרום למשבר אמון לגבי כל ההתישבות ביו"ש, והתוצאה מי ישרינו?

ג. הפתרון המוצע ליציאה מן המשבר בהתישבות

המוסדות או הגורמים מממשלתיים שיכולים לעצור תהליך זה הם:

1. ראש הממשלה ע"י הצהרה שלו, שכל הישובים הנמצאים בספול ע"י יזמים פרטיים אומנם יאושרו ויוקמו.
 2. ממשלת ישראל כגוף - ע"י הצהרה דומה.
 3. ועדה השרים להתישבות כמוסד המייצג את הממשלה - ע"י היו"ר של הועדה הנ"ל לפיכך יש חשיבות גדולה באיוש הפרסונלי בתפקיד של היו"ר ועדת השרים להתישבות כראש בוועדה חייב לעמוד אדם אשר מקובלת עליו הקונספציה הרחבה, כפי שהוצגה בחלק הראשון של מסמך זה, וקונפציית הצמצום אינה מקובלת עליו לחלוטין.
- אדם בעל גישה עניינית ומקיפה בהתישבות שיוכל לנהל את הישיבות בצורה בוטחת ואמינה חוץ כדי מבט לעתיד הפוליטי הקרוב וצרכים בצועיים מידיים.